

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 356/2025-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a maloletého sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného sťažovateľkou, právne zastúpených URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. B5-2Em/1/2019 (predtým Okresný súd Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 2Em/1/2019) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. apríla 2025 a doplnenou 10. júna 2025 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom mestského súdu (predtým okresného súdu) v označenom konaní. Súčasne navrhujú, aby ústavný súd každému z nich priznal primerané finančné zadosťučinenie 11 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že otec maloletého sa návrhom doručeným okresnému súdu 24. apríla 2019 domáha výkonu rozhodnutia o neodkladnom opatrení o dočasnej úprave styku otca s maloletým na čas do právoplatnosti rozhodnutia vo veci úpravy styku v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletému na čas po rozvode vedenom pod sp. zn. 59P/130/2018 (uznesenia okresného súdu č. k. 59P/18/2019-23 z 28. februára 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č. k. 11CoP/124/2019-73 z 15. mája 2019). Okresný súd uznesením z 23. augusta 2019 nariadil výkon rozhodnutia.

3. Sťažovatelia v časti ústavnej sťažnosti nazvanej stručný priebeh namietaného konania popisujú aj priebeh konania o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode, vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 59P/130/2018, v ktorom bol vydaný rozsudok po dvoch rokoch a ôsmich mesiacoch. Proti výroku rozsudku o úprave styku sťažovateľka podala odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd 25. marca 2025, no do podania ústavnej sťažnosti (9. apríla 2025, pozn.) svoje rozhodnutie sťažovateľke nedoručil.

4. Sťažovatelia ďalej uvádzajú, že otec podal na sťažovateľku trestné oznámenie, na základe ktorého jej bolo vznesené obvinenie z prečinu marenia výkonu súdneho rozhodnutia. Obžaloba Okresnej prokuratúry Malacky bola prijatá uznesením Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/9/2024 zo 16. mája 2024.

5. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti namietajú celkovú ústavne nekonformnú dĺžku napadnutého konania, keďže ani po piatich rokoch a jedenástich mesiacoch nie je právoplatne skončené. Napriek jeho prioritnej povahe zostávajú sťažovatelia v právnej neistote. Upriamujú pozornosť na zdravotný stav maloletého sťažovateľa (Aspergerov syndróm). Konanie podľa sťažovateľov patrí do bežnej rozhodovacej praxe súdov a nevyznačuje sa právnou či faktickou zložitou, na ich ťarchu nemôže ísť ich aktivita v konaní. Jediným dôvodom neprimeranej dĺžky napadnutého konania má byť výlučne nečinnosť a neefektívny postup súdu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (napr. I. ÚS 266/2021, publikované v ZNaU pod č. 88/2021).

8. Ak ústavný súd ani pri vynaložení adekvátneho úsilia nevie v ústavnej sťažnosti dohľadať skutkové a právne dôvody vo vzťahu k namietanému postupu orgánu verejnej moci konať bez zbytočných prieťahov (všeobecný údaj, kedy konanie začalo, resp. ako dlho trvá, nestačí), resp. ich nevie v prejednávanej veci dohľadať v rozsahu potrebnom na komplexné ústavnoprávne posúdenie (bez toho, aby si ich musel z vlastnej iniciatívy zabezpečiť), musí byť ústavná sťažnosť odmietnutá z dôvodu, že nemá náležitosti ustanovené zákonom (I. ÚS 532/2024, publikované v ZNaU pod č. 35/2024). Právny zástupca sťažovateľov je pritom pri zastupovaní svojich klientov v konaní pred ústavným súdom aktívny vo veľkom počte prípadov, nemožno preto pochybovať,

že na splnenie minimálnych obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti je dostatočne odborne kvalifikovaný.

9. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len so zreteľom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého orgánu verejnej moci nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 280/2020). Pre posúdenie prípadných prietahov v konaní orgánu verejnej moci sa preto o to viac vyžaduje náležité odôvodnenie ústavnej sťažnosti a chronologický opis (aspoň čiastočný) skutkového stavu, ktorý by ústavnému súdu už po oboznámení sa s obsahom ústavnej sťažnosti umožnil vytvoriť si základnú predstavu o spôsobe vedenia napádaného konania (I. ÚS 266/2021, I. ÚS 172/2022, I. ÚS 405/2022).

10. V ústavnej sťažnosti absentuje sťažnostná argumentácia, ktorá by ústavnému súdu umožnila reálne posúdenie rozporovaného postupu mestského súdu na namietané porušenie práv sťažovateľov. Argumentácia sa obmedzuje na všeobecné tvrdenie o dĺžke napadnutého konania bez bližšej konkretizácie jeho priebehu (okrem dátumu vydania uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia). K ústavnej sťažnosti sťažovateľa pripojili vytlačený elektronický spisový prehľad súdneho spisu sp. zn. B5-2Em/1/2019, ktorý obsahuje zoznam jednotlivých položiek predmetného spisu bez možnosti oboznámiť sa s ich obsahom. Povinnosťou a ani úlohou ústavného súdu nie je vyhľadávať chýbajúce skutočnosti. V časti ústavnej sťažnosti, ktorú sťažovateľa označili ako stručný priebeh napadnutého konania, uvádzajú skutočnosti týkajúce sa prevažne konania o rozvode a úprave rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode.

11. Z ústavnej sťažnosti preto nie je zrejmé, akým presne špecifikovaným postupom mestského súdu v napadnutom konaní o výkon rozhodnutia vo veci maloletého sťažovateľa mali byť práva sťažovateľov porušené.

12. Ústavný súd nepristúpil k výzve na odstránenie zisteného nedostatku ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože zistený rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z aj publikovanej judikatúry jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom ustanovených náležitostí podaní účastníkov konania. Ústavný súd zároveň prizvukuje, že sťažovateľa sú zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom a prípadná výzva na odstránenie nedostatku spočívajúceho v absencii náležitého odôvodnenia ústavnej sťažnosti by *de facto* znamenala suplovanie úkonov právnej služby a povinnosti advokáta postupovať s odbornou starostlivosťou [§ 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v platnom znení, pozn.], čo nie je akceptovateľné.

13. Iba uvedenie doby trvania napadnutého konania numerickým vyjadrením tak, ako to uvádzajú sťažovateľa v ústavnej sťažnosti, samo osebe nemôže byť relevantnou okolnosťou, ktorá by ústavný súd viedla k rozhodnutiu o prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje nedostatočnosť odôvodnenia ústavnej sťažnosti sťažovateľov, čo je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

14. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto nie je vylúčené, aby sťažovatelia podali svoju ústavnú sťažnosť opakovane, avšak po splnení všetkých zákonných podmienok a s uvedením relevantnej skutkovej a právnej argumentácie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júna 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu